

Egy erdőmérnöki oklevél 1937-ből

Félteve őrzött kincs apám, Wágner Lajos hagyatékából az 1937-ben kelt erdőmérnöki oklevél. A soproni egyetem akkor a budapesti műegyetemhez tartozott, Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karaként szerepel az oklevélen, 1934-től ez volt a hivatalos megnevezése.

A díszes kivitelű oklevél különlegességét az aláíró személyek adják, akik saját kezű aláírásukkal hitelesítették az okiratot: gróf Teleki Pál, az Egyetem rektora és Roth Gyula, a Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki kar dékánja.

Teleki Pál (1879–1941) közismert történelmi személyiségünk, országunk tragikus sorsú miniszterelnöke volt. Földrajztudósként világhírnevet szerzett, számos könyve, írása jelent meg, a Magyar Tudományos Akadémia tagja volt. Egyetemi tanárként többször volt dékán, 1937-38-ban rektora volt az Egyetemnek, ebben a minőségében volt aláírója apám diplomájának.

Teleki sikeres tudományos munkássága mellett, életén végigvonult a politikai vonal, amely életútjának szomorú végét jelentette. Második miniszterelnöksége idején 1941-ben elítélte a Jugoszlávia elleni agressziót, ezzel szembefordult a németekkel. A nagyhatalmak közötti ellentét benne morális vívódást váltott ki, és vezetett el az öngyilkosságához.

Teleki gróf életében fontos szerepet játszott a cserkészmozgalom, ő volt az ország főcserkésze, majd mint tiszteletbeli főcserkész, a címet végig megtartotta. Nevéhez fűződik az 1933-as cserkész-világtalálkozó megszervezése Gödöllőn.

Egy alkalommal ellátogatott az Eger melletti Berva-völgybe, ahol a cserkészek tulajdonában volt egy kisebb erdőterület. Az itt bemutatott archív felvételen Teleki főcserkész egy fa tövében ülve beszélget a cserkészcsapattal.

Az oklevél másik aláírója dr. Roth Gyula erdőmérnök (1873–1961), akit a magyar erdészet nagyjai között kell megemlítenünk. A Selmechányai Akadémián végzett, ahol a gyakorlati évek után elkezdődött oktató-kutató és kísérletező tevékenysége, és ez elkísérte egész életútján.

Gr. Teleki Pál a Berva-völgyben cserkészek között

A Soproni Egyetemen az erdőművelés és vadászat egyetemi tanáráként nemzetközi hírnévre tett szert, külföldi előadásai, egyetemi tankönyvei, írásai ismertté tették itthon és külföldön.

Elnöke volt az IUFRO-nak, az erdészeti kutatóintézetek nemzetközi szerve-

Roth Gyula professzor az 1930-as években

zetének. A dékáni posztot Teleki rektorságával egy időben, 1937-38-ban töltötte be. Apám, Wágner Lajos nála tanult és vizsgázott erdőművelésből.

Roth professzor Magyarországon elsőként foglalkozott a szálalás kérdéssel, nála jelent meg először az „örökerdő” fogalma. Én magam tanulmányaim során (1959–1964) már találkoztam a Roth-féle szálalás fogalmával.

Nálunk, Egerben sem volt ismeretlen a szálalás módszere, Király Lajos, Pallavicini őrgrof erdőmestere már a harmincas években a nagyvisnyői Taró-völgyben alkalmazott „szálaló eljárást”, amit később egyetemisták tanulmányútján mutattak be.

Később, az 1950-es években – Goldbach Károly erdész elmondása szerint – a Bükk-fennsíkon foglalkoztak ezzel a módszerrel Roth Gyula útmutatása alapján. 1954-ben bemutatót is tartottak ezen a helyszínen.

1993-ban Csépanyi Péter, az Arlói Erdészet műszaki vezetője – később a pilisiek főmérnöke és ma már az Agrárminisztérium szakmai főosztályvezetője – néhány erdőrészletben elindította ezt a módszert. Tudomásom szerint ma is folynak kísérleti jelleggel ilyen irányú munkálatok az Egererdőnél.

Roth Gyula gazdag tudományos és oktatói munkásságát 1955-ben Kossuthdíjjal tüntették ki. Az európai hírvető professzor Soproni szülőházán emléktáblát helyeztek el.

Wágner Tibor
okl. erdőmérnök

